

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/8/2024
Identifikačné číslo spisu:	1023201053
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1023201053.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci odsúdeného E. U. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí s následným verejným vyhlásením rozsudku konanom 10. októbra 2024 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. júna 2024, sp. zn. 8Ntc/29/2023, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. júna 2024, sp. zn. 8Ntc/29/2023, sa zrušuje.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa rozsudok súdu Landesgericht für Strafsachen Wien, Rakúska republika z 29. novembra 2022, sp. zn. 71 Hv 107/22g, v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Oberster Gerichtshof z 25. apríla 2023, sp. zn. 14 Os/16/23v-10, právoplatný 25. apríla 2023,

uznáva a vykoná

na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol štátny občan Slovenskej republiky:

E. U., nar. XX. I. XXXX v U., trvale bytom P. - J. E., Slovenská republika,

uznaný za vinného zo spáchania zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1, piaty prípad, odsek 4 číslu 3 Zákona o omamných látkach, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky s uložením trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

E. U. spolu s E. C. a O. H. protizákonne predávali, resp. pokúsili sa predávať omamné látky v množstve dvadsaťpäťkrát presahujúcom hraničnú hodnotu (§ 28b Zákona o omamných látkach) a síce kryštalický metamfetamín s obsahom účinným látky najmenej 75,86 % metamfetamínu,

A./ vo Viedni utajenému agentovi Spolkového kriminálneho úradu

I.I predávali - a síce E. U. a E. C. vo vedomej a chcenej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 Trestného zákona Rakúskej republiky) 29. júla 2022 jeden gram brutto v hodnote 50 EUR.

II.I E. U., E. C. a O. H. sa pokúsili predat' vo vedomej a chcenej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 Trestného zákona Rakúskej republiky) 21. augusta 2022 2096,5 gramov brutto obsahujúcich najmenej 1503 gramov metamfetamínu.

Podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku a § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. sa odsúdenému E. U. trest odňatia slobody uložený uvedeným cudzím rozhodnutím n a h r á d z a trestom odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa odsúdený E. U. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 6. júna 2024, sp. zn. 8Ntc/29/2023, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok súdu Landesgericht für Strafsachen Wien, Rakúska republika z 29. novembra 2022, sp. zn. 71 Hv 107/22g, v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Oberster Gerichtshof z 25. apríla 2023, sp. zn. 14 Os/16/23v-10, právoplatný 25. apríla 2023, ktorým bol E. U. na tam popísanom skutkovom základe uznaný za vinného zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1, piaty prípad, odsek 4 číslu 3 Zákona o omamných látkach, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace, sa vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený E. U. odvolanie písomným podaním z 2. septembra 2024, v ktorom poukazoval na vznik právneho nároku na podmienkové prepustenie z výkonu trestu v Rakúskej republike k 6. decembru 2024, resp. k 21. februáru 2026, ako aj na nezrovnalosti ohľadom výpočtu tohto nároku. Taktiež žiadal o zaradenie do väznice, v ktorej sa vykonáva trest odňatia slobody za podmienok, ktoré má vo výkone trestu v Rakúskej republike, čomu v Slovenskej republike podľa jeho názoru najviac zodpovedá ústav na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s diferenciačnou skupinou A. V prípise doručenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 30. septembra 2024 odsúdený opätovne poukazoval na jeho právny nárok na podmienkové prepustenie z výkonu trestu po vykonaní polovice trestu.

K odvolaniu odsúdeného sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“) podaním z 9. septembra 2024 konštatujúc správnosť a zákonnosť rozhodnutia krajského súdu. Uviedla, že samotné vykonanie polovice, resp. dvoch tretín trestu nepredstavuje právny nárok odsúdeného na podmienkové prepustenie z jeho ďalšieho výkonu ani v Rakúskej republike a v prípade odovzdania odsúdeného na výkon trestu do Slovenskej republiky, sa bude posudzovanie podmienok pre rozhodnutie o podmienkovom prepustení riadiť ustanoveniami slovenských právnych predpisov. O samotnom zaradení odsúdeného do konkrétneho ústavu v rámci Slovenskej republiky a o jeho zaradení do príslušnej diferenciačnej skupiny nerozhoduje súd, tieto rozhodnutia spadajú v prvom prípade do kompetencie generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky

alebo ním určeného príslušníka zboru a v druhom prípade do kompetencie riaditeľa ústavu na výkon trestu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Dňa 20. septembra 2024 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného E. U. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, ako uviedol v odvolaní.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 517 ods. 1 Tr. por. cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

- a) s minimálnym stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
- b) so stredným stupňom strázenia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 26. októbra 2023 doručená žiadosť Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky č. 2023-0.664.831 z 20. októbra 2023 spolu s osvedčením z 20. októbra 2023 vydaným a zaslaným podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku súdu Landesgericht für Strafsachen Wien, Rakúska republika z 29. novembra 2022, sp. zn. 71 Hv 107/22g, v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu Oberster Gerichtshof z 25. apríla 2023, sp. zn. 14 Os/16/23v-10, právoplatného 25. apríla 2023, týkajúceho sa odsúdeného E. U. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, spolu s uvedeným rozhodnutím a s vyjadrením odsúdeného.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Krajský súd dospel tiež k správne mu zisteniu, že sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudku plynúce z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z., dôvodiac, že hoci odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky bez obvyklého pobytu na jej území, rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu z 29. apríla 2021 mu bol uložený zákaz pobytu v Rakúskej republike na 8 rokov, a teda po výkone uloženého trestu bude na územie Slovenskej republiky vyhostený [§ 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z.]. Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade je nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike irelevantným, keďže v uvedenom prípade sa súhlas odsúdeného podľa zákona a daného rámcového rozhodnutia nevyžaduje. Z pohľadu predmetu rozhodovania je irelevantným aj tvrdenie odsúdeného, že v štáte pôvodu bude podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (právny nárok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu vznikne podľa jeho názoru k 6. decembru 2024, resp. k 21. februáru 2026), keďže taká skutočnosť (aj v prípade, že by bola reálna a pravdivá), nie je zákonným dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

Odvolací súd však dospel k záveru, že výmera trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody uloženej v dotknutom cudzom rozhodnutí (nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace je nezlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky. V prípade posúdenia trestnosti konania odsúdeného podľa slovenského Trestného zákona by odsúdenému hrozilo podľa § 173 ods. 5 písm. d) Tr. zák. účinného od 6. augusta 2024 uloženie trestu odňatia slobody minimálne vo výmere desať rokov [podľa § 173 ods. 5 písm. d) Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody na desať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie], teda zjavne prísnejší trest, ako bol odsúdenému uložený dotknutým rozsudkom rakúskeho súdu, ktorý mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace. Teda išlo daným cudzím rozhodnutím o uloženie trestu v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Na základe toho musel odvolací súd pristúpiť k nahradeniu trestu uloženého dotknutým cudzím rozhodnutím, resp. k primeranej úprave trvania trestu odňatia slobody, pričom však nemohol uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska druhu alebo výmery ako bola uložená v cudzom rozhodnutí (§ 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. v spojení s § 517 ods. 1 Tr. por.). Preto odvolací súd odsúdenému trest odňatia slobody uložený daným cudzím rozhodnutím nahradil trestom odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 3 (tri) mesiace (teda trestom rovnakého druhu a výmery, ako mu bol uložený cudzím rozhodnutím).

Odsúdený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže z dotknutého cudzieho rozhodnutia nevyplýva predpokladaný spôsob výkonu trestu odňatia slobody. V tomto bola zohľadnená ustálená súdna prax, že prevzatie výroku o treste rozhodnutia súdu cudzieho štátu, súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia uvedených v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z. musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie

odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii (R 122/2014).

K požiadavke odsúdeného týkajúcej sa jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s diferenciačnou skupinou A, odvolací súd zhodne s prokurátorkou uvádza, že diferenciačnú skupinu, v ktorej odsúdený vykoná trest odňatia slobody, určí v zmysle § 9 ods. 4 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, riaditeľ ústavu na výkon trestu.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že na základe včas podaného odvolania odsúdeného bol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušený a odvolací súd sám rozhodol rozsudkom o tom, že predmetné cudzie rozhodnutie uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v danej časti s tým, že odsúdenému sa trest uložený daným cudzím rozhodnutím nahrádza trestom odňatia slobody v rovnakej výmere, ako jej bol uložený cudzím rozhodnutím, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.